

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 8 września 2006 roku w sprawie przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Szkołę, w tym udostępnienia tych danych Fundacji oraz Instytutowi.

GI-DEC-DS-350/06

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), art. 22, art. 12 pkt 2, art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 i art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X, dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych przez Szkołę Y, w tym także udostępnienia przedmiotowych danych na Fundacji A oraz na rzecz Instytutu B,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X, zwanego dalej również Skarżącym, dotycząca nieuprawnionego przetwarzania jego danych osobowych przez Szkołę Y, zwaną dalej również Szkołą. Jak wynika z treści przedmiotowej skargi oraz dołączonych do niej załączników, Pan X – jako absolwent Szkoły (według przekazanych przez niego informacji ukończył Szkołę w listopadzie 2004 r.) - otrzymał drogą pocztową przesłaną na jego imię, nazwisko i adres korespondencję dotyczącą przeprowadzanego przez Instytut B, zwany dalej również Instytutem, na zlecenie Fundacji A (założyciela Szkoły) „badania pilotażowego losów i karier absolwentów Szkoły Y”. Przedmiotowa przesyłka składała się z: pisma przewodniego Szkoły (opatrzonego logo Szkoły oraz Fundacji A i podpisanego przez Prezesa Fundacji A), pisma przewodniego Instytutu oraz anonimowego kwestionariusza ankiety dotyczącej losów i karier absolwentów Szkoły. Omawiana korespondencja nadesłana została do Skarżącego w kopercie opatrzonej logo Instytutu (kopia przesyłki wraz z kopertą w aktach sprawy).

Na podstawie otrzymanej korespondencji Pan X ocenił, że Szkoła udostępniła jego dane osobowe na rzecz Fundacji A oraz (bezpośrednio bądź za pośrednictwem Fundacji A) na rzecz Instytutu. Skarżący zakwestionował nie tylko legalność przedmiotowego udostępnienia informacji na jego temat przez Szkołę – Fundacji A oraz Instytutowi, lecz poddał w wątpliwość dopuszczalność przetwarzania w jakikolwiek sposób jego danych osobowych przez Szkołę. Jak bowiem podniósł Pan X: „(...) nigdy nie podpisywałem zgody na przetwarzanie moich danych osobowych, a już tym bardziej zgody na przekazanie ich innemu podmiotowi (...) ostatnią rzeczą jakiej bym chciał, to aby po ponad roku od mojego ukończenia tej szkoły prowadzono na mnie badania, udostępniano mój

adres domowy, czy informację jaką ukończyłem uczelnię bo w końcu przekazując informacje do Instytutu przekazano oprócz danych osobowych takich jak imię, nazwisko, adres jednocześnie informację o moim wykształceniu a nie wiadomo czy nie wiek itp. (...)”. Skarżący wyraźnie podkreślił przy tym, że w chwili obecnej nie jest już studentem Szkoły, lecz jej absolwentem.

W treści skargi skierowanej do Generalnego Inspektora Pan X wyraził również zdziwienie faktem, że Szkoła dysponuje jego aktualnym adresem, jak bowiem podkreślił adres, który udostępnił Szkole w ramach podpisanego z nią „Kontraktu: Szkoła – Student” był inny.

W toku postępowania zainicjowanego powyższą skargą Pana X Generalny Inspektor odebrał pisemne wyjaśnienia od Szkoły, a także Fundacji A i Instytutu.

W pismach z dnia 29 maja 2006 r. oraz z dnia 20 czerwca 2006 r. Szkoła podkreśliła, że prawne podstawy dla przetwarzania przez nią danych osobowych zarówno jej studentów, jak i absolwentów (w tym Pana X) wyznaczają przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 149, poz. 1233). Jednocześnie Szkoła zaprzeczyła jakoby udostępniała jakiekolwiek dane osobowe Pana X innym podmiotom – w szczególności Fundacji A bądź Instytutowi.

Zarówno Szkoła (w powołanych wyżej pismach), Fundacja Innowacja, jak i Instytut (w piśmie z dnia 25 maja 2006 r.) poinformowały zgodnie, że przeprowadzone przez Instytut badanie losów i karier absolwentów Szkoły nie wiązało się z udostępnieniem Instytutowi ani też Fundacji A danych osobowych absolwentów Szkoły. Ww. podmioty wyjaśniły, iż Instytut przygotował na zlecenie Fundacji A wzór formularza anonimowej ankiety badającej losy absolwentów Szkoły, następnie zaś sama Szkoła przesłała takie formularze do swoich absolwentów ze wskazaniem, iż po ich wypełnieniu, należy odesłać je na adres Instytutu. Szkoła podniosła przy tym: „(...) Załączone do anonimowej ankiety pismo przewodnie zostało podpisane przez profesora Pomykała jako pracownika naukowego uczelni oraz prezesa Fundacji A – która jest założycielem Szkoły i ma wobec niej uprawnienia nadzorcze. Decyzje dotyczące istotnych spraw związanych z Uczelnią {Szkołą} podejmowane są wspólnie z założycielem Szkoły. Realizacja zadań z nich wynikających należy do Uczelni (...)”. Szkoła podkreśliła jednocześnie, że fakt, iż na kopercie w której przesłana została do Pana X ww. korespondencja zamieszczone zostało logo Instytutu, nie dowodzi tego, że wskazaną przesyłkę wysłał sam Instytut.

W piśmie z dnia 20 czerwca 2006 r. Fundacja A, powołując się na zakres swych kompetencji, określony postanowieniami Statutu Szkoły wskazała, iż: „(...) Fundacja nie pozyskała od Szkoły danych jej absolwentów, w tym również Pana X i nie przetwarza takich danych”.

Także Instytut - w piśmie z dnia 25 maja 2006 r. – wskazał: „(...) Szkoła Y nie udostępniła Instytutowi jakichkolwiek danych osobowych, tak więc Instytut nie posiada i nie przetwarza danych absolwentów Szkoły. Instytut otrzymał 896 wypełnionych anonimowych ankiet od absolwentów, które podsumowano i opublikowano w raporcie. Raport nie zawiera ani jednego nazwiska absolwenta Szkoły Y, jedynie anonimową, zbiorczą ocenę jakości i przydatności studiów w Szkole Y (...)”.

Powyższe potwierdza brzmienie „Umowy o dzieło” zawartej w dniu 5 grudnia 2005 r. pomiędzy Fundacją A (jako 'Zamawiającym' – powierzającym wykonawcy wykonanie dzieła pt.: 'badanie losów absolwentów Szkoły Y') a Instytutem (jako 'Wykonawcą' – zobowiązującym się wykonać ww. dzieło). Zgodnie z brzmieniem § 1 ust. 2 omawianej umowy (kopia umowy w aktach

sprawy) wykonanie przez Instytut „badania losów absolwentów Szkoły Y” obejmowało prace w następującym zakresie: „przygotowanie koncepcji badania i narzędzi badawczych, analizę uzyskanego materiału, przygotowanie raportu z badań”.

W piśmie z dnia 18 lipca 2006 r. Szkoła wyjaśniła ponadto, że informację o adresie Skarżącego, uzyskała od niego samego – w ramach jego korespondencji nadesłanej do Szkoły (kopia wskazanej korespondencji w aktach sprawy).

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej również ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy, pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiejkolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda ze wskazanych w art. 7 pkt 2 ustawy form przetwarzania danych osobowych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek warunkujących legalność procesu przetwarzania danych osobowych enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy. Przetwarzanie danych jest zatem dopuszczalne m. in. gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (art. 23 ust. 1 pkt 1), gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2), gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 3) oraz gdy jest to niezbędne dla wypełniania prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 5). Art. 23 ust. 4 ustawy stanowi wprawdzie, iż za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 uważa się w szczególności marketing bezpośredni własnych produktów lub usług administratora danych (pkt 1) oraz dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (pkt 2), brzmienie powołanego przepisu nie pozostawia jednak wątpliwości, iż zawarte w nim wyliczenie nie ma charakteru wyczerpującego. W tym miejscu wyraźnego podkreślenia wymaga, że wymienione w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 okoliczności usprawiedliwiające przetwarzanie danych są równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczy zaistnienie którejkolwiek z nich. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu: „(...) dla swobody posługiwania się danymi osobowymi nie ma znaczenia okoliczność, czy w danym przypadku występuje jedna czy dwie lub więcej przesłanek legalizujących (...)” (por. J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz „Ochrona danych osobowych. Komentarz wydanie III Zakamycze 2004, str. 473).

Błędna jest zatem ocena Pana X, iż: „(...) podstawowym założeniem ustawy o ochronie danych osobowych jest zasada, że przetwarzanie danych osobowych w zasadzie nie jest dopuszczalne bez zgody zainteresowanego (...)”. Wbrew bowiem twierdzeniom Skarżącego zgoda nie tylko nie jest jedyną przesłanką przetwarzania danych osobowych przez określonego administratora, lecz nie ma również podstaw, by traktować ją jako nadrzędną wobec pozostałych przesłanek.

Odnosząc poczynione dotychczas uwagi do okoliczności przedmiotowej sprawy wskazać należy, że zarówno w okresie, gdy Pan X był studentem Szkoły, jak i po jej ukończeniu przez Skarżącego, proces przetwarzania jego danych osobowych przez ten podmiot niewątpliwie znajduje uzasadnienie w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych.

Raz jeszcze akcentując równorzędny charakter wszystkich przesłanek przetwarzania danych osobowych wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy oraz fakt, iż zaistnienie choćby jednej z nich usprawiedliwia przetwarzanie danych wskazać należy, że przetwarzanie przez Szkołę danych osobowych Pana X w okresie pobierania przez niego nauki w Szkole znajdowało oparcie zarówno w art. 23 ust. 1 pkt 2 jak i art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy. Pan X podpisał bowiem ze Szkołą umowę zatytułowaną jako „Kontakt Szkoła- Student” określającą wzajemne prawa i obowiązki jej stron w zakresie procesu nauczania/kształcenia Skarżącego w Szkole. Przetwarzanie danych osobowych Pana X przez Szkołę było natomiast konieczne dla realizacji postanowień ww. umowy (przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy).

Niezależnie od powyższego Szkoła była (w okresie, gdy Pan X pozostawał studentem Szkoły) i jest nadal (pomimo ukończenia studiów przez Skarżącego) nie tylko uprawniona, lecz wręcz zobowiązana do przetwarzania danych osobowych Pana X, w celu realizacji uprawnień i wypełniania obowiązków określonych przepisami prawa (przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy). Przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.) [a w okresie pobierania przez Pana X nauki w Szkole - ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201 z późn. zm.)] oraz wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 192 tej ustawy - rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 149, poz. 1233) [poprzednio rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 września 2000 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz. U. Nr 81, poz. 907 z późn. zm.) wydanego na podstawie art. 194 ust. 3 ustawy o szkolnictwie wyższym] upoważniają bowiem, a nawet zobowiązują szkoły wyższe, w tym uczelnie niepubliczne, do przetwarzania danych osobowych studentów i to zarówno w okresie pobierania przez nich nauki, jak i po jej zakończeniu.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 w zw. z art. 4 ust. 3 Prawa o szkolnictwie wyższym, szkoły wyższe, pełniąc misję edukacyjną mają w szczególności prawo do weryfikowania wiedzy i umiejętności studentów oraz wydawania im dokumentów potwierdzających zdobyte wykształcenie (odpowiednikiem wymienionych przepisów na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy o szkolnictwie wyższym był art. 2 ust. 1 tego aktu prawnego). Wobec tak określonych zadań szkół wyższych oczywistym jest, że ich realizacja wiąże się z koniecznością przetwarzania danych osobowych studentów.

Jednocześnie, przepisy powołanego wyżej rozporządzenia w sprawie dokumentacji przebiegu studiów, nakładając na szkoły wyższe obowiązek prowadzenia szczegółowej dokumentacji dotyczącej procesu kształcenia oraz okoliczności związanych z ukończeniem studiów, obligują zarazem uczelnie do przetwarzania danych osobowych utrwalonych w tychże dokumentach. Wobec zarzutów sformułowanych przez Skarżącego pod adresem Szkoły szczególnego zaakcentowania wymagają te regulacje omawianego rozporządzenia, z których wynika niewątpliwie prawo szkół wyższych do przetwarzania danych osobowych ich absolwentów. Tytułem przykładu wskazać można przepisy kształtujące obowiązek dokumentowania przez uczelnie okoliczności związanych z ukończeniem nauki przez studentów. Tak więc stosownie do § 1 pkt 8-11 i pkt 13 ww. rozporządzenia, w teczkę akt osobowych studenta uczelnia przechowuje egzemplarz pracy dyplomowej, jej recenzję, protokół

egzaminu dyplomowego, egzemplarz dyplomu ukończenia studiów oraz potwierdzenie odbioru dyplomu i jego odpisu przez osobę odbierającą dyplom. Z kolei w myśl § 5 pkt 3, w albumie studentów uczelnia wpisuje m. in. datę i przyczynę opuszczenia szkoły przez studenta. Odpowiednikami powołanych przepisów obecnie obowiązującego rozporządzenia w sprawie dokumentacji przebiegu studiów są § 1 pkt 9-12 i § 4 ust. 2 poprzednio obowiązującego rozporządzenia. Warto także wskazać na regulacje przyznające absolwentom określone uprawnienia w zakresie uzyskiwania z ukończonej uczelni dokumentów zawierających ich dane osobowe. Przykładowo, w myśl § 9 ust. 1 omawianego rozporządzenia, w przypadku utraty oryginału dyplomu absolwent może wystąpić do uczelni, która wydała dyplom, z pisemnym wnioskiem o wydanie jego duplikatu (odpowiednikiem tego przepisu był § 8 ust. 1 i 2 poprzednio obowiązującego rozporządzenia).

Z uwagi na brzmienie powołanych przepisów, proces przetwarzania przez Szkołę danych osobowych Pana X w ramach wykonywania praw i realizacji obowiązków z nich wynikających znajdował (w czasie pobierania przez Skarżącego nauki w Szkole) i znajduje nadal (pomimo ukończenia Szkoły przez Skarżącego) oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Odnosząc się natomiast do kwestii wykorzystania (przetworzenia) przez Szkołę danych osobowych Pana X w celu przeprowadzenia „badania pilotażowego losów i karier absolwentów Szkoły Y” w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, działanie to należy uznać za zgodne z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Na wstępie wyraźnego podkreślenia wymaga, że w toku przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania administracyjnego nie potwierdziły się zarzuty Skarżącego dotyczące rzekomego udostępnienia jego danych osobowych przez Szkołę na rzecz Fundacji A oraz Instytutu w związku z przeprowadzeniem powyższego badania. Wniosek, iż Szkoła bezpośrednio, bądź za pośrednictwem Fundacji A udostępniła dane osobowe Skarżącego Instytutowi, Skarżący wywodził z faktu otrzymania imiennej przesyłki w kopercie z logo Instytutu. Wyjaśnienia i dowody przedstawione przez wszystkich uczestników niniejszego postępowania, tłumaczące ten stan rzeczy i wskazujące na bezzasadność ww. zarzutów Pana X są jednak spójne i brak jest podstaw do podważenia ich wiarygodności. Bezzapornym pozostaje jednak fakt, że dane osobowe Pan X zostały wykorzystane (przetworzone) w celu przeprowadzenia „badania pilotażowego losów i karier absolwentów Szkole Y” przez samą Szkołę.

W ramach wyjaśnień składanych w toku przedmiotowego postępowania Szkoła akcentowała znaczenie przeprowadzonych badań z punktu widzenia doskonalenia programu nauczania oraz podnoszenia jakości kształcenia. W piśmie z dnia 29 maja 2006 r. Szkoła wskazała m. in.: „(...) Wyniki badań służą władzom uczelni w podejmowaniu decyzji dot. dalszej działalności i rozwoju Szkoły Y (...) badania przeprowadzone w grupie absolwentów pozwalają założycielowi Szkoły Y ocenić działalność uczelni i czy spełnia ona misję która została jej powierzona z chwilą jej założenia (...) Wykorzystanie przez uczelnię danych osobowych (...) absolwentów, jakim niewątpliwie jest adres celem sprawdzenia jakości kształcenia służy dobru osób trzecich którymi są kandydaci na studentów a później absolwenci uczelni (...)”.

W ocenie organu do spraw ochrony danych osobowych przeprowadzenie przez Szkołę badań służących ustaleniu przydatności uzyskanego w niej wykształcenia dla rozwoju dalszej kariery zawodowej absolwentów oraz rozważeniu potrzeby zmodyfikowania programu kształcenia, stanowi prawnie usprawiedliwiony cel tego podmiotu. Działania takie nie tylko wpisują się bowiem w misję

edukacyjną Szkoły, lecz są także przejawem dążenia do zapewnienia odpowiednich standardów kształcenia – taki natomiast wymóg niewątpliwie wynika z brzmienia przepisów obowiązującego prawa – tj. zarówno z regulacji Prawa szkolnictwie wyższym (m. in. z art. 6 ust. 1 pkt 2 zgodnie z którym uczelnia ma w szczególności prawo do ustalania planów studiów i programów kształcenia, z uwzględnieniem standardów kształcenia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt 2 i 3.), jak i rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie określenia standardów nauczania dla poszczególnych kierunków studiów i poziomów kształcenia (Dz. U. z 2002 r. Nr 116, poz. 1004 z późn. zm.), wydanego na podstawie upoważnienia zawartego w art. 9 pkt 2 Prawa o szkolnictwie wyższym.

Ponadto, wykorzystanie (przetworzenie) przez Szkołę danych osobowych Skarżącego obejmujących jego imię, nazwisko i adres było niezbędne dla uzyskania od niego – za pośrednictwem formularza anonimowej ankiety – opinii odnośnie funkcjonowania Szkoły. Generalny Inspektor nie kwestionuje zakresu przetworzonych w opisany sposób danych osobowych Pana X – Szkoła przetworzyła bowiem dane osobowe Pana X w minimalnym, wyłącznie niezbędnym dla zrealizowania badania zakresie oraz – co warto podkreślić - w związku z przeprowadzaniem badania ani Szkoła, ani jakikolwiek inny podmiot nie pozyskał danych osobowych absolwentów w zakresie dotyczącym ich losów po ukończeniu Szkoły (co nastąpiłoby w przypadku, gdyby ankieta badania losów i karier absolwentów nie miała charakteru anonimowego). Generalny Inspektor podziela również stanowisko Szkoły, iż opinia absolwentów na jej temat oraz informacje o tym, w jakim stopniu uzyskane w Szkole wykształcenie przyczyniło się do realizacji celów życiowych absolwentów, jest miarodajnym źródłem informacji o poziomie kształcenia, a zarazem jest niezbędne dla realizowania przez Szkołę jej prawnie określonych zadań.

Podkreślić warto, że przepisy obowiązującego prawa przyznają osobie, której dane dotyczą, prawo do kontrolowania procesu ich przetwarzania, w tym przewidziane w art. 32 ust. 1 pkt 7 ustawy o ochronie danych osobowych prawo do wniesienia, w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, pisemnego umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania jej danych ze względu na jej szczególną sytuację. Zwracając uwagę Skarżącego na możliwość skorzystania z ww. uprawnienia w przyszłości zaznaczyć należy, iż brak jest jakichkolwiek dowodów świadczących, iż Pan X już wcześniej prawo to zrealizował. W tej zaś sytuacji, zdaniem Generalnego Inspektora nie ma podstaw do uznania, że przetworzenie przez Szkołę danych osobowych Skarżącego dla celu przeprowadzenia „badania pilotażowego losów i karier absolwentów Szkoły Y” wiązało się z naruszeniem jego praw i wolności.

Mając na uwadze powyższe, jak również z uwagi na okoliczność, że przetworzenie danych osobowych Pana X w związku z przeprowadzeniem „badania pilotażowego losów i karier absolwentów Szkoły Y” nastąpiło w celach badań naukowych a zarazem służyło pozyskaniu informacji o charakterze anonimowym i statystycznym, pomimo, iż Szkoła przetworzyła dane w celu innym niż ten dla którego zostały zebrane, uczyniła to w sposób uprawniony. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 26 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanie danych w celu innym niż ten, dla którego zostały zebrane, jest dopuszczalne, jeżeli nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą oraz następuje: w celach badań naukowych, dydaktycznych, historycznych lub statystycznych (pkt 1), z zachowaniem przepisów art. 23 i 25 (pkt 2).

Na marginesie jedynie, wobec faktu, iż w treści swej skargi do Generalnego Inspektora Pan X ocenił, że proces przetwarzania jego danych osobowych przez Szkołę wiązał się z naruszeniem jego dóbr osobistych podkreślić należy, iż roszczenia z tego tytułu, z uwagi na ich cywilnoprawny

charakter, mogą być skutecznie dochodzone wyłącznie w ramach postępowania przed sądami powszechnymi.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak we wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.